

Република Србија
Управни суд
Немањина 9
Београд

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III

ТУЖЕНИ: Влада Републике Србије, Београд, Немањина 11

На основу члана 27. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/09), у законском року, подносим

**ПРИГОВОР
већу од троје судија**

у 3 истоветна примерка

Против Решења судије појединца 5 У 5217/21 о одбацивању тужбе од 04. априла 2022. године

- Због неправилне примене члана 19. став 2. и члана 26. став 1. тач. 1 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/09),

Образложење

Решењем судије појединца Управног суда 5 У 5217/21 од 04. априла 2022. године одбачена је тужба коју је тужилац поднео због "ћутања управе", тачније због непоступања Владе Републике Србије по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја којим су тражене информације и копија уговора између Владе Републике Србије и компаније "Bechtel – Enka UK Limited" потписан 05. децембра 2019. године.

ДОКАЗ: 1. Решења судије појединца 5 У 5217/21 о одбацивању тужбе од 04. априла 2022. године.

Према схватању Управног суда, тужба је одбачена због тога што нису биле испуњене процесне претпоставке за подношење тужбе због "ћутања управе" па је, на основу члана 26. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву тог решења.

Наиме, суд је на основу поднете тужбе, као и доказа приложених уз тужбу, утврдио да је:

- Захтев за приступ информацијама од јавног значаја тужилац, електронском поштом, поднео туженом у **четвртак, 03. 09. 3030.** године (иако **ће 03.09.3030. бити петак**) што је нетачно јер је наведени **захтев заиста поднет у четвртак али 03.09.2020. године;**

- Накнадни захтев – ургенцију за поступање тужилац поднео туженом **02. 10. 2020.** године, прецизније у петак, односно 29 дана након подношења захтева за приступ информацијама од јавног значаја и
- Тужбу суду због ћутања управе тужилац поднео Управном суду **12. 03. 2021.** године, прецизније након више од 5 (пет) месеци након што је истекао рок за поступање туженог по накнадном поднетом захтеву.

На тако утврђено чињенично стање суд је неправилно и погрешно применио одредбу члана 19. став 2. Закона о управним споровима која прописује услове када тужилац може да поднесе тужбу због "ћутања управе".

Наиме, одредба става 2. гласи: *"Ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта."*

Видљиво је да цитирана одредба прописује **услове и рокове за подношење тужбе због "ћутања управе"**, а не, како суд неправилно и погрешно сматра, услове и рокове за подношење накнадног захтева. Сагласно њој, тужба због ћутања управе се може поднети након истека седам дана од дана подношења накнадног захтева уколико орган коме је захтев упућен ни у том року не донесе решење против кога није дозвољена жалба.

Иако у образложењу наводи да полази од **одредбе члана 19. став 2. која прописује услове када тужилац може да поднесе тужбу због "ћутања управе"**, суд се "бави" условима и роковима за подношење накнадног захтева. Због тога суд, **уместо оцене да ли је тужба поднета у законом прописаном року – након истека 7 дана од дана подношења накнадног захтева**, потпуно погрешно, неосновано и неправилно оцењује да је *"... с обзиром да је рок за поступање туженог по захтеву тужиоца од 09.03.2020. године, сагласно члану 145. став 2. Закона о општем управном поступку био 30 дана, то је последњи дан рока падао у суботу, 03. 10. 2020. године, дан у коме тужени не ради, па је сагласно члану 80. став 5. истог Закона рок за поступање по поднетом захтеву истекао 05.10. 2020. године, то се тужилац пре времена обратио туженом органу захтевом од 02.10.2020. године за поступање по поднетом захтеву у накнадном року."*

Настављајући са погрешном и неправилном применом материјалног права суд прави својеврсну "правну гимнастику". Она се састоји погрешној оцени суда да **подношење пре времена захтева за накнадно поступање (пре истека рока од 30 дана) у ствари представља неблагоприятно подношење тужбе иако је од тренутка подношења накнадног захтева до тренутка подношења тужбе прошло вишеструко више времена (више од 5 месеци) него што то прописује одредба члана 19. став 2. (након истека рока од 7 дана)!**?

Због тога, суд још једном неправилно и погрешно примењује, овога пута, одредбу члана 26. Закона о управним споровима који прописује одбацивање тужбе из других законских разлога. Сагласно ставу 1. тачка 1 тог члана, судија појединац решењем ће одбацивати тужбу и ако утврди да је **тужба, а не накнадни захтев како погрешно и неправилно сматра суд, поднета неблагоприятно** (члан 18) или пре времена (члан 19).

Због свега наведеног тужилац предлаже да суд, **након одржане усмене јавне расправе**, донесе следеће

РЕШЕЊЕ

1. Приговор се УВАЖАВА.
2. ПОНИШТАВА СЕ Решење о одбацивању тужбе, а поступак пред судом ће се наставити.

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија

Програмски директор

Немања Ненадић

У Београду, 16. маја 2022. године